

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18-04-2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Michurska-Gruszczyńska

Protokolant: Marta Walaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 18-04-2014 r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa J. M. (1)

przeciwko S. I.

o alimenty

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód J. M. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej S. I. alimentów w kwocie po 1.000 zł miesięcznie płatnych do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania podał, że pozwana jest córką powoda. Powód wraz z małżonką przekazał w 1987 r. nieruchomości stanowiące ich własność w postaci działek nr (...), przy czym na gospodarstwie rolnym w P. została ustanowiona dożywotnia służebność na rzecz powoda i jego żony polegająca na prawie korzystania z jednego pokoju położonego na poddaszu budynku mieszkalnego, wspólnej kuchni i łazienki, a ponadto chlewu murowanego, dożywotniego użytkowania nieruchomości o powierzchni 29 arów. W 2009 r. część darowanych pozwanej nieruchomości, pozwana wraz z mężem przekazała swojej córce, a część nieruchomości została sprzedana. Do grudnia 2011 r. pozwana pomagała w różny sposób swoim rodzicom. Po tym czasie stosunki między stronami się pogorszyły, co spowodowało, że powód i jego żona wystąpili do Sądu Rejonowego w Jaworze z powództwem o rozwiązanie umowy przekazania gospodarstwa rolnego. Obecnie powód utrzymuje się z emerytury w kwocie 1.271 zł, a jego żona z emerytury w kwocie 914 zł. Ponadto powód ma problemy zdrowotne – przeszedł trzy zawały, ma problemy ze wzrokiem i słuchem, porusza się na wózku inwalidzkim oraz wymaga pomocy osób drugich. Natomiast jego żona cierpi na astmę i bóle kręgosłupa. Powód wraz z żoną wydatkują kwotę 4.000 zł rocznie na węgiel, 200 zł na prąd raz na kwartał i 30 zł miesięcznie na telefon. Ponadto powód zakupuje comiesięcznie leki za kwotę 300 zł. Powód korzysta z pomocy sąsiadów przy wizytach lekarskich, płacąc po 20 zł za każde dowieszenie do lekarza. Na wyżywienie powodowi i jego żonie pozostaje 1.000 zł, co powoduje, że nie są oni w stanie opłacić opieunki dla powoda, a (...) w Udanie odmówił natomiast pomocy finansowej w tym zakresie. Powód wskazał, że posiada jeszcze dwóch synów J. i Z. M.. Ten drugi przebywa obecnie w Wielkiej Brytanii. Jednak zdaniem powoda to córka winna dołożyć się do utrzymania rodziców, gdyż to jej przekazali cały swój majątek.

W odpowiedzi na pozew, pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że wraz z jej rodzicami mieszkały kolejno jej trzy córki, które zawsze starały się pomagać dziadkom, jednak relacje nie zdołały się ułożyć i dwie z trzech córek wyprowadziły się, natomiast pozostała ta na

rzecz której dom został przepisany przez pozwaną. Ponadto pozwana wskazała, że to jej rodzice są jej niechętni i nie życzą sobie jej obecności w miejscu ich zamieszkania. Natomiast koszt utrzymania domu, w którym mieszka powód ponosi córka, która jest właścicielem nieruchomości. Ponadto pozwana wskazała, że powód korzysta z pomocy osoby wytypowanej przez (...) w U.. Pozwana podniosła również, że jej dochody nie są większe od dochodów powoda, a wydatki ma niewspółmiernie wyższe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. (1) i M. M. (1) zawarli związek małżeński w dniu 26 września 1970 r. w U..

dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa powoda, k. 7 a.s.

Pozwana S. I. z domu M. urodziła się w dniu (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego J. i M. M. (1).

dowód: odpis skrócony aktu urodzenia pozwanej, k. 171 a.s.

Ze związku małżeńskiego J. i M. M. (1) pochodzi jeszcze dwóch pełnoletnich synów – J. M. (2), zamieszkujący w K. (około 500 km od miejsca zamieszkania powoda) oraz Z. M. (przebywa w Wielkiej Brytanii).

dowód: zeznania świadka J. M. (2), k. 115 a.s.

zeznania świadka M. M. (1), k. 150 a.s.

przesłuchanie powoda, k. 176 – 177 a.s.

W dniu 17 listopada 1987 r. M. i J. M. (1) przekazali nieodpłatnie na rzecz S. I. i jej męża W. I., gospodarstwo rolne położone we wsi P., gmina U., zabudowane budynkiem mieszkalnym oraz na którym posadowiona jest stajnia, chlew (murowany i drewniany) oraz drewniana stodoła, działka nr (...), o łącznej powierzchni 2,92 ha. Ponadto ustanowiono na rzecz M. i J. M. (1) na przekazanej nieruchomości dożywotnią służebność osobistą polegającą na prawie korzystania z jednego pokoju, wspólnej kuchni i łazienki, a ponadto chlewu murowanego oraz dożywotnym użytkowaniu nieruchomości, z tym że wykonanie tego użytkowania ograniczać miało się do 29 arów gruntu, stanowiącego część działki na 503 od strony południowej.

dowód: akt notarialny Rep. A, nr 512/87 z dnia 17.11.2987 r., k. 8 – 9 a.s.

Na podstawie umowy darowizny z dnia 11 lutego 2009 r. S. i W. I. darowali na rzecz swojej córki B. W. zabudowaną budynkiem mieszkalnym działkę gruntu nr (...), utrzymując na rzecz M. i J. M. (1) służebność osobistą mieszkania.

B. W. wraz z mężem zamieszkali w darowanym domu wraz z powodem i jego żoną. Jeszcze przed wprowadzeniem się przeprowadzili gruntowny remont domu. Wspólnie zamieszkiwali przez kilka miesięcy, później B. W. i jej mąż wyprowadzili się, wobec narastających pomiędzy mieszkańcami domu konfliktów.

Po zaistniałej sytuacji powód i jego żona chcieli, aby wnuczka B. W. oddała im na własność nieruchomość o działce nr (...), darowaną jej przez rodziców. B. W. nie przystała na powyższe, a pozwana odmówiła odwołania darowizny na rzecz córki.

dowód: akta Sądu Rejonowego w Jaworze o sygn. I C 85/12

zeznania świadka M. W., k. 175 a.s.

przesłuchanie pozwanej, k. 177 a.s.

Pismem z dnia 31 stycznia 2012 r. J. i M. M. (1) złożyli pozew w Sądzie Rejonowym w Jaworze, w którym domagali się rozwiązania umowy przekazania gospodarstwa rolnego z dnia 17 listopada 1987 r.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworze z dnia 07 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt I C 85/12, powództwo J. i M. M. (1) zostało oddalone.

Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II Ca 112/13, apelacja J. i M. M. (1) została oddalona.

dowód: akta Sądu Rejonowego w Jaworze o sygn. I C 85/12

Powód J. M. (1) ma obecnie 85 lat i utrzymuje się z emerytury w kwocie 1.292,01 zł. Natomiast jego żona M. M. (1) ma 84 lata i otrzymuje emeryturę w kwocie 928,89 zł. O. zamieszkują w domu położonym w P. na działce nr (...), który składa się z czterech pokoi, łazienki i kuchni.

J. M. (1) miesięcznie wydatkuje kwotę około 300 – 400 zł na wykup lekarstw dla siebie i żony, około 60 zł na prąd, 20 – 50 zł za wodę, 50 zł za gaz. Ponadto roczny koszt ogrzania domu, w którym zamieszkuje powód to koszt około 3.000 zł. Na wyżywienie powód wraz z małżonką przeznaczają kwotę około 800 – 1.000 zł miesięcznie.

Powód wraz z żoną raz w miesiącu udają się do lekarzy we W. (bardzo rzadko), Ś. (częściej) lub w U. (najczęściej), gdzie zawozi ich J. K., któremu płacą kwotę po 20 zł (do U.), 50 zł (do Ś.) lub po 100 zł (do W.) za jeden przejazd.

W utrzymaniu rodzicom pomaga J. M. (2), który na jesień 2013 r. przekazał rodzicom kwotę 2.000 zł na zakup węgla.

Powód i jego żona nie korzystają z pomocy (...) w U..

dowód: przekazy pocztowe, k. 7 a.s.

faktura VAT z dnia 26.08.2013 r., k. 10 a.s., k. 168 a.s.

faktura VAT z dnia 26.07.2013 r., k. 11 a.s., k. 164 a.s.

faktura VAT z dnia 16.07.2013 r., k. 12 a.s., k. 163 a.s.

faktura VAT z dnia 09.07.2013 r., k. 13 a.s., k. 162 a.s.

faktura VAT z dnia 10.06.2013 r., k. 14 a.s., k. 156 a.s.

faktura VAT z dnia 10.05.2013 r., k. 15 a.s., k. 157 a.s.

faktura VAT z dnia 12.04.2013 r., k. 16 a.s., k. 158 a.s.

faktura VAT z dnia 28.03.2013 r., k. 17 a.s., k. 167 a.s.

faktura VAT z dnia 08.03.2013 r., k. 18 a.s., k. 166 a.s.

faktura VAT z dnia 15.02.2013 r., k. 19 a.s., k. 165 a.s.

faktura VAT z dnia 24.01.2013 r., k. 20 a.s., k. 161 a.s.

faktura VAT z dnia 16.01.2013 r., k. 21 a.s., k. 160 a.s.

faktura VAT z dnia 07.01.2013 r., k. 22 a.s., k. 159 a.s.

dokument dostawy z dnia 09.08.2012 r., k. 23 a.s.

blankiety opłat za prąd, k. 24 – 25 a.s.

faktura VAT z dnia 07.10.2013 r., k. 44 a.s.

faktura VAT z dnia 06.11.2013 r., k. 45 a.s.

faktura VAT z dnia 16.10.2013 r., k. 46 a.s.

faktura VAT z dnia 26.09.2013 r., k. 47 a.s.

faktura VAT z dnia 23.09.2013 r., k. 48 a.s.

faktura VAT z dnia 30.09.2013 r., k. 49 a.s.

zeznania świadka J. M. (2), k. 115 a.s.

faktura VAT z dnia 16.01.2014 r., k. 125 a.s.

faktura VAT z dnia 31.01.2014 r., k. 126 a.s.

faktura VAT z dnia 11.02.2014 r., k. 127 a.s.

faktura VAT z dnia 17.02.2014 r., k. 128 a.s.

faktura VAT z dnia 04.02.2014 r., k. 129 a.s.

faktura VAT z dnia 28.02.2014 r., k. 130 a.s.

zeznania świadka E. P., k. 150 a.s.

zeznania świadka M. M. (1), k. 150 a.s.

zeznania świadka J. K., k. 150 a.s.

kserokopia przekazów pocztowych, k. 169 a.s.

pismo (...) w U. z dnia 14.04.2014 r., k. 172 a.s.

przesłuchanie powoda, k. 176 – 177 a.s.

J. M. (1) choruje przewlekłe, jest pod stałą opieką lekarską. Wymaga dalszego systematycznego leczenia i opieki osób drugich. Powód posiada stałe orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności od dnia 27 czerwca 2013 r.

Żona J. M. (3) M. również choruje przewlekłe, jest pod stałą opieką lekarską, w tym Poradni Chorób Płuc. Wymaga dalszego systematycznego leczenia, wskazana jest również opieka osób drugich. Posiada stałe orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności od dnia 27 czerwca 2013 r.

Opiekę nad powodem oraz jego żoną sprawuje co drugi dzień po jednej godzinie, wynajęta od września 2013 r. opiekunka E. P., której powód uiszcza kwotę około 300 zł miesięcznie. Opiekunka robi zakupy, przynosi węgiel, sprzęta.

dowód: zaświadczenia lekarskie, k. 7 a.s.

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 10.09.2013 r., k. 43 a.s., k. 51 a.s.

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 18.09.2013 r., k. 50 a.s.

zeznania świadka J. M. (2), k. 115 a.s.

zeznania świadka E. P., k. 150 a.s.

zeznania świadka M. M. (1), k. 150 a.s.

Pozwana S. I. pobiera świadczenie emerytalne w kwocie 618,03 zł netto miesięcznie. Natomiast mąż pozwanej W. I. pobiera świadczenie emerytalne w kwocie po 1.723,49 zł netto miesięcznie. W 2012 r. W. I. osiągnął przychód w wysokości 23.828,72 zł, natomiast pozwana osiągnęła łączny przychód w kwocie 11.254,96 zł.

Pozwana posiada piątkę dorosłych dzieci, które nie mieszkają już z rodzicami.

Pozwana wydatkuje miesięcznie kwotę około 150 – 200 zł na leki oraz około 120 zł za prąd, 50 – 80 zł za telefon, około 100 zł za gaz, a sezonie grzewczym od około 350 do około 650 zł, 165 zł na Spółdzielnię Mieszkaniową "Na skarpie" w Ś.. Pozwana z mężem spłaca również kredyt w kwocie 80.000 zł w ratach po 600 zł miesięcznie, zaciągnięty na pomoc dla dzieci. Okres spłaty kredytu trwa do 2020 r.

dowód: zaświadczenie z dnia 12.11.2013 r., k. 41 a.s.

zaświadczenie z dnia 12.11.2013 r., k. 42 a.s.

faktura VAT z dnia 30.01.2013 r., k. 80 a.s.

faktura VAT z dnia 22.08.2013 r., k. 81 a.s.

faktura VAT z dnia 23.11.2013 r., k. 82 a.s.

faktura VAT z dnia 21.10.2013 r., k. 83 a.s.

faktura VAT z dnia 23.11.2013 r., k. 84 a.s.

wydruk listy wypłat z dnia 30.09.2013 r., k. 85 a.s.

zeznania podatkowe za 2012 r., k. 90 – 92 a.s.

faktura VAT z dnia 07.10.2013 r., k. 93 a.s.

faktura VAT z dnia 08.11.2013 r., k. 94 a.s.

blankiety opłat za prąd, k. 95 a.s.

faktura VAT z dnia 15.10.2012 r., k. 96 – 97 a.s.

faktura VAT z dnia 10.12.2012 r., k. 98 a.s.

faktura VAT z dnia 29.10.2013 r., k. 99 a.s.

faktura VAT z dnia 07.11.2013 r., k. 100 a.s.

blankiety opłat za prąd, k. 101 a.s.

faktura VAT z dnia 08.10.2013 r., k. 102 a.s.

faktura VAT z dnia 09.12.2012 r., k. 103 a.s.

faktura VAT z dnia 27.01.2014 r., k. 133 a.s.

faktura VAT z dnia 15.02.2014 r., k. 135 a.s.

faktura VAT z dnia 06.02.2014 r., k. 136 a.s.

faktura VAT z dnia 24.01.2014 r., k. 137 a.s.

faktura VAT z dnia 16.01.2014 r., k. 138 a.s.

faktura VAT z dnia 19.12.2013 r., k. 139 a.s.

faktura VAT z dnia 16.12.2013 r., k. 140 a.s.

fraktura VAT z dnia 07.02.2014 r., k. 141 a.s.

faktura VAT z dnia 10.02.2014 r., k. 142 a.s.

faktura VAT z dnia 07.03.2014 r., k. 143 a.s.

faktura VAT z dnia 08.12.2013 r., k. 144 a.s.

faktura VAT z dnia 07.12.2013 r., k. 145 a.s.

przesłuchanie pozwanej, k. 177 a.s.

W 2010 r. u pozwanej wykryto w szyjce macicy inne zmiany nienowotworowe związane z atropią zapalenia. Natomiast w 2002 r. przeszła ostrą zatorowość płucną, a obecnie cierpi na otyłość pokarmową, niewydolność żylną przewlekłą oraz zakrzepicę. Pozwana powinna prowadzić oszczędny tryb życia.

dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 30.11.2001 r., k. 61 a.s.

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 13.08.2001 r., k. 62 a.s.

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 30.01.2002 r., k. 63 – 64 a.s.

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 27.03.2004 r., k. 65 a.s.

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 10.06.2002 r., k. 66 a.s.

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 16.11.2002 r., k. 67 a.s.

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 14.02.2002 r., k. 68 a.s., k.108 a.s.

wynik badania USG jamy brzusznej z dnia 29.02.2008 r., k. 69 a.s.

karta informacyjna z dnia 05.08.2005 r., k. 70 a.s.

wynik badania histopatologicznego z dnia 01.10.2009 r., k. 71 a.s.

karta informacyjna z dnia 14.09.2010 r., k. 72 a.s.

wynik badań z dnia 17.11.2010 r., k. 73 a.s.

program wczesnego wykrywania raka szyjki macicy z dnia 19.11.2010 r., k. 74 a.s.

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 02.12.2010 r., k. 75 a.s.

karta informacyjna z dnia 23.03.2011 r., k. 76 a.s.

karta informacyjna z dnia 27.02.2013 r., k. 77 a.s.

wynik badania USG z dnia 04.08.2009 r., k. 78 a.s.

badania USG narządu rodnego z dnia 05.02.2013 r., k. 79 a.s.

zaświadczenie z dnia 21.03.2013 r., k. 86 a.s.

zaświadczenie z dnia 29.08.2013 r., k. 87 a.s.

zaświadczenie z dnia 21.10.2013 r., k. 88 a.s.

zaświadczenie lekarskie z dnia 19.11.2013 r., k. 89 a.s.

wynik badania kolonoskopii z dnia 03.09.2009 r., k. 104 a.s.

wynik badania echokardiograficznego z dnia 14.09.2010 r., k. 105 a.s.

zaświadczenie z dnia 21.11.2013 r., k. 106 a.s., k. 134 a.s.

wynik badania z dnia 07.05.2013 r., k. 107 a.s.

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 26.11.1993 r., k. 110 a.s.

przesłuchanie pozwanej, k. 177 a.s.

Pomiędzy powodem i jego żoną a pozwaną istnieje konflikt, który trwa od 2011 r. Do tego czasu S. i W. I. utrzymywali poprawne relacje z M. i J. M. (1). Przyjeżdżali do nich raz – dwa razy w tygodniu. Zawozili rodziców do kościoła, jeździli z nimi do lekarza, robili zakupy, pomagali przy porządkach w domu i na podwórzu.

dowód: zeznania świadka E. P., k. 150 a.s.

zeznania świadka M. M. (1), k. 150 a.s.

zeznania świadka M. W., k. 175 a.s.

akta Sądu Rejonowego w Jaworze o sygn. I C 85/12

przesłuchanie pozwanej, k. 177 a.s.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynika z art. 128 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Natomiast art. 133 § 1 k.r.o. stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (§ 2 powołanego przepisu).

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania. Zaspokojenie środków utrzymania polega tylko na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, pożywienia, odzieży, pielęgnacji, leczenia.

Ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągane aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania określonego wynagrodzenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy zobowiązany faktycznie nie pracuje.

Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.02.1972 r., III CRN 470/71, Informator Prawniczy 1972, nr 1 – 2, poz. 15). Ponadto przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego, jego sytuację rodzinną, a wysokość obciążenia alimentacyjnego powinna być określona na takim poziomie, aby nie prowadziła do niedostatku.

Rodzice mogą domagać się alimentów od pełnoletnich już dzieci. Powstanie obowiązku alimentacyjnego względem rodziców jest uzależnione od zaistnienia określonych przesłanek. Po stronie rodziców przesłanką jest ich stan niedostatku. Natomiast dzieci muszą mieć możliwości zarobkowo – finansowe, aby spełnić nałożony na nich obowiązek. Aby sąd zasądził alimenty względem rodziców przesłanki niedostatku rodziców i możliwości zarobkowych dzieci muszą zostać spełnione łącznie.

Niedostatek to stan, w którym rodzice nie są w stanie zaspokoić wszystkich, lub nawet części, swoich uzasadnionych potrzeb. Sąd badając czy rodzice znajdują się w niedostatku musi stwierdzić, że uzasadnione potrzeby rodziców muszą być zaspokojone przez alimenty. Przyjmuje się powszechnie, że niedostatek jest przesłanką powstania obowiązku alimentacyjnego, gdy jego przyczyną są okoliczności niezależne od woli osoby ubiegającej się o alimenty, a świadczenia alimentacyjne nie przysługują osobie zdolnej do pracy, jeśli z własnej winy nie wykorzystuje ona swoich zdolności, albo bez uzasadnionej przyczyny rezygnującej z dochodów.

Ciężar dowodu zaistnienia przesłanek do uzyskania prawa pomocy spoczywa na stronie, która o tę pomoc się ubiega. Strona musi wykazać nie tylko swoją sytuację majątkową, ale również sytuację majątkową innych członków rodziny, którzy pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym bądź są zobowiązani do jej alimentacji.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Powód wniósł w niniejszej sprawie o zasądzenie od pozwanej kwoty po 1.000 zł miesięcznie, tytułem alimentów.

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody, a w szczególności z dokumentów w postaci faktur i zeznań świadków – J. M. (2), E. P., M. M. (1), J. K., M. W. i L. W., które Sąd uznał za w pełni spójne, logiczne i wiarygodne oraz z przesłuchania stron, jak i argumenty powołane przez pozwaną, jednoznacznie wskazują, że nie zachodzą podstawy do uznania nawet w części żądania zawartego w pozwie.

Przede wszystkim należy wskazać, że to na powodzie ciążył ciężar dowodu, zgodnie z art. 6 k.c., w zakresie udowodnienia, że zachodzi po stronie powoda przesłanka niedostatku. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Natomiast z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód na swoje utrzymanie wydatkuje comiesięcznie kwotę około 1.000 zł, tj. 400 zł na wyżywienie, 20 zł na dojazdy do lekarzy, 200 zł na wykup lekarstw, 30 zł na prąd, 20 zł na wodę, 25 zł na gaz, 125 zł na opał, 150 zł na opiekunkę. Sąd przyjął powyższe kwoty w oparciu o przedłożone faktury, zeznania świadków oraz twierdzenia powoda, z tym, że koszty utrzymania domu oraz wynajmowania opiekunki i zakupu lekarstw podzielił na połowę, ponieważ koszty wskazane przez powoda w tym zakresie miały pokrywać również koszty żony, która z nim zamieszkuje i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Żona powoda osiąga dochód z emerytury w kwocie około 930 zł. Nie można było wobec powyższego stwierdzić, że powód nie jest w stanie zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb, gdyż powód pozostaje w związku małżeńskim, natomiast małżonek jest pierwszą osobą z kręgu zobowiązanych do alimentacji po ustaniu, unieważnieniu lub orzeczeniu separacji małżeństwa (art. 130 k.r.o.), a zatem tym bardziej jest on pierwszym zobowiązanym do dostarczania środków utrzymania współmałżonkowi w trakcie trwania małżeństwa, na podstawie art. 27 k.r.o. A więc powód pozostając w stanie niedostatku w pierwszej

kolejności powinien oczekiwać pomocy ze strony swojej obecnej małżonki, a nie ze strony dorosłych już dzieci. Natomiast obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami (art. 132 k.r.o.). A więc dopiero wykazanie, że małżonek powoda nie jest w stanie sprostać pomocy oczekiwanej przez powoda, będzie wówczas możliwe skierowanie powództwa o alimenty przeciwko dzieciom powoda. Powyższa kwestia została przez powoda wykazana poprzez to, że żona pozwanego również wymaga pomocy osób innych i na swoje utrzymanie potrzebuje kwotę około 1.000 zł miesięcznie, a zatem cały jej dochód jest przeznaczany na pokrycie jej bieżących potrzeb. Nie jest więc ona w stanie poczynić nakładów na swojego męża.

Jednakże należy wskazać, że powód w toku niniejszego procesu nie udowodnił, aby zachodziła po jego stronie przesłanka niedostatku, a to na nim, jako na powodzie spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu, zgodnie z art. 6 k.c. Jak bowiem wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego powód wydatkuje na swoje utrzymanie około 1.000 zł miesięcznie, natomiast jego dochód z emerytury to kwota prawie 1.300 zł. Natomiast jak zostało to już wskazane wyżej stan niedostatku to stan, w którym rodzice nie są w stanie zaspokoić wszystkich, lub nawet części, swoich uzasadnionych potrzeb, co w przypadku powoda nie zachodzi. Ponadto nie może ująć uwadze fakt, że powód jest wspomagany finansowo przez swojego syna J. M. (2), który chociażby na jesień 2013 r. przekazał ojcu kwotę 2.000 zł na opał.

Kolejną kwestią, jaką należało podnieść w niniejszej sprawie, ale już całkiem na marginesie, w związku z tym, że powód i tak nie udowodnił swojego stanu niedostatku, jest to, że zdaniem Sądu pozwana nie jest w stanie ponieść ciężaru łożenia na utrzymanie powoda zwłaszcza kwoty po 1.000 zł miesięcznie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że dochód pozwanej to kwota około 670 zł netto miesięcznie, a zatem żądanie zawarte w pozwie niemal dwukrotnie przewyższa dochód pozwanej. Poza tym podnieść należy, że pozwana za kwotę około 670 zł nie jest w stanie zaspokoić swoich nawet podstawowych potrzeb życiowych, dlatego też musi zapewne korzystać z pomocy męża, z którym wspólnie zamieszkuje, a który pobiera świadczenie emerytalne w kwocie po 1.700 zł miesięcznie. Same bowiem wydatki pozwanej na leki to kwota około 150 – 200 zł miesięcznie, do tego pozwana musi jeszcze dokonać zakupu żywności oraz zaspokoić swoje potrzeby mieszkaniowe, a kwota 470 zł jaka pozostaje jej w tym zakresie do dyspozycji nie jest kwotą wygórowaną, a wręcz zapewne ledwo wystarczającą.

Wobec braku zatem wykazania przez powoda podstawowej przesłanki, jaką jest niedostatek po jego stronie, zbędne stało się w niniejszym uzasadnieniu bardziej szczegółowe rozstrzygnięcie kwestii możliwości finansowych pozwanej, a wypadało jedynie wskazać, że nie jest ona w stanie ponieść tego obowiązku w żaden mierze. W ocenie Sądu pozew został wysunięty przez powoda wobec tego, że pomiędzy nim a córką trwa od kilku lat konflikt na gruncie przekazanych w przeszłości S. I. nieruchomości przez powoda i jego żonę. Nie może to jednak przesądzać o tym, że roszczenie stanie się zasadne, zwłaszcza w obliczu, że to pozwana, a nie powód, zdaniem Sądu, pozostaje w niedostatku, który to niedostatek jednak niweluje jej mąż pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym. Pozew nie zasługiwał również na uwzględnienie wobec faktu, że powód nie dość, że nie pozostaje w niedostatku, to jeszcze korzysta z pomocy syna J. M. (2). Zatem powód nie pozostaje bez pomocy ze strony rodzeństwa pozwanej, która jak zostało to już wskazane powyżej nie byłaby w stanie ponieść ciężaru obowiązku alimentacyjnego na rzecz ojca w żadnej wysokości.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 z późn. zm.).